

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz

w sprawie **G. L.**

oskarżonego z art. 256 § 1 k.k. i inne

w przedmiocie dopuszczalności skargi obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 28 czerwca 2016 r.,

uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w O.

z dnia 9 marca 2016 r.

p o s t a n o w i ł:

I. skargę pozostawić bez rozpoznania;

II. kosztami sądowymi postępowania w przedmiocie skargi obciążyć oskarżonego G. L.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w O. wyrokiem z dnia 9 marca 2016 r., sygn. akt II K .../14, uniewinnił oskarżonego G. L. od popełnienia zarzucanych mu czynów. Apelację od tego wyroku złożył prokurator. Sąd Okręgowy w K. wyrokiem z dnia 28 czerwca 2016 r., sygn. akt IV Ka .../16, uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w O. do ponownego rozpoznania.

W skardze na ten wyrok obrońca oskarżonego G. L. zarzucił obrazę przepisów prawa procesowego, stanowiącą bezwzględną przyczyną odwoławczą, a mianowicie art. 29 § 1 k.p.k. w zw. z art. 476 § 2 k.p.k., poprzez wydanie zaskarżonego wyroku w składzie jednoosobowym bez stosownego zarządzenia prezesa sądu okręgowego.

Prokurator Prokuratury Okręgowej wniósł o nieuwzględnienie skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W związku z wniesioną skargą należy stwierdzić, iż w myśl art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 437), która weszła w życie w dniu 15 kwietnia 2016 r., w postępowaniach, o których mowa w ust. 1 art. 25 ww. ustawy, stosuje się przepisy rozdziału 55a ustawy zmienianej w art. 1, tj. kodeksu postępowania karnego. Przepis art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2016 r. stanowi natomiast, że jeżeli na podstawie dotychczasowych przepisów po dniu 30 czerwca 2015 r. skierowano akt oskarżenia, wniosek o wydanie wyroku skazującego, wniosek o warunkowe umorzenie postępowania lub wniosek o umorzenie postępowania przygotowawczego i orzeczenie środka zabezpieczającego, postępowanie toczy się według przepisów dotychczasowych do prawomocnego zakończenia postępowania.

W tej sytuacji, wobec treści art. 25 ustawy z dnia 11 marca 2016 r. przyjęć należy, iż przepisy rozdziału 55a kodeksu postępowania karnego stosuje się do spraw, w których postępowanie sądowe zostało wszczęte po dniu 30 czerwca 2015 r. ((tak też Sąd Najwyższy w postanowieniach: z dnia 28 lipca 2016 r., IV KZ 39/16, LEX nr 2076412, z dnia 24 sierpnia 2016 r., IV KS 1/16, z dnia 14 września 2016 r., V KS 1/16, z dnia 20 października 2016 r., V KS 2/16).

W przedmiotowej sprawie akt oskarżenia przeciwko G. L. wpłynął do Sądu Rejonowego w O. w dniu 31 grudnia 2014 r. (k. 130). To zaś oznacza, że w tej sprawie stronie nie przysługuje skarga na wyrok sądu odwoławczego uchylający wyrok sądu pierwszej instancji i przekazujący sprawę do ponownego rozpoznania.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 534 § 1 k.p.k. w zw. z art. 539f k.p.k., skargę pozostawił bez rozpoznania, albowiem nie odpowiada ona wymienionemu w art. 530 § 2 k.p.k. przepisowi art. 429 § 1 k.p.k. (jest niedopuszczalna z mocy ustawy).